

Littafin Daniyel — Na Dari da Sittin da Biyu

Lokacin Annabcin Roma: Bayyana Wahayin

Jeff Pippenger

2024-03-27

Roma ce ta kafa wahayin, kuma an bayyana Roma a cikin “lokacinta”. Wannan magana ce ta Sister White inda ta bayyana abin da ya kamata a fahimta a matsayin abu bayyananne:

“Ru’ya ta Yohanna littafi ne da aka hatimce, amma kuma littafi ne da aka budè. Yana rubuta abubuwan al’ajabi da za su faru a kwanaki na farshe na tarihin wannan duniya. Koyarwar wannan littafi tabbatacciya ce, ba mai rudani da rashin ganewa ba. A cikinsa an sake daukar irin wannan layin annabci kamar yadda yake a cikin Daniyel. Wasu annabce-annabce Allah ya maimaita su, ta haka yana nuna cewa dole ne a ba su muhimmanci. Ubangiji ba ya maimaita abubuwan da ba su da wani babban muhimmanci.” Manuscript Releases, juzu’i na 9, 8.

“Ubangiji ba ya maimaita abubuwan da ba su da wani babban muhimmanci,” kuma ana ta maimaita “lokutan” da suke da alaƙa da Roma sau da sau. Yana da “babban muhimmanci” a fahimci “lokacin” da yake da alaƙa da Roma, domin wannan ne yake bayyana Roma a matsayin abin da ake magana a kai wanda yake kafa wahayin. Sau bakwai ana yin nuni kai tsaye a cikin Daniyel da Ru’ya ta Yohanna ga shekaru dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin na mulkin papacy.

Kuma zai faɗi manyan maganganu gāba da Maɗaukaki, kuma zai tsananta wa tsarkakan Maɗaukaki, yā yi tunani ya canja zamani da dokoki; kuma za a ba da su cikin hannunsa har zuwa zamani ɗaya da zamani biyu da rabin zamani. Daniyel 7:25.

Sai na ji mutumin nan sanye da lilin, wanda yake bisa ruwan kogin, sa’ad da ya ɗaga hannunsa na dama da hannunsa na hagu zuwa sama, ya kuma rantse da wanda yake rayayye har abada cewa zai kasance na ɗan lokaci, lokatai, da rabi; kuma sa’ad da ya gama watsa ikon tsarkakan mutane, duk waɗannan abubuwa za su cika. Daniyel 12:7.

Amma filin da yake a bayan haikalin ka bar shi waje, kada ka auna shi; gama an ba shi ga al’ummai: kuma za su tattake birni mai tsarki na tsawon watanni arba’in da biyu. Ru’ya ta Yohanna 11:2.

Kuma zan ba shaiduna biyu iko, su kuma za su yi annabci har kwana dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin, suna sanye da tufafin makoki. Ru’ya ta Yohanna 11:3.

Sai matar ta gudu zuwa cikin jeji, inda take da wuri wanda Allah ya riga ya shirya mata, domin a ciyar da ita a can har kwana dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin. Ru’ya ta Yohanna 12:6.

Kuma aka ba matar nan fikafikai biyu na babban gaggafa, domin ta tashi zuwa jeji, zuwa wurinta, inda ake ciyar da ita har na ɗan lokaci, da lokuta, da rabin lokaci, daga fuskar macijin. Ru’ya ta Yohanna 12:14.

Aka ba shi baki mai faɗin manyan abubuwa da saɓo; kuma aka ba shi iko ya ci gaba har tsawon watanni arba’in da biyu. Ru’ya ta Yohanna 13:5.

Wadannan nassoshi bakwai kai tsaye suna gabatar da takamaiman halaye daban-daban na annabci game da Roma. A cikin wadannan ayoyin ne aka bayyana Roma. 'Yar'uwa White ta fara da cewa wadannan zamani su ma an wakilta su a matsayin "shekaru uku da rabi ko kwanaki 1260." Ba za ka sami ko dai shekaru uku da rabi ko "kwanaki dubu dari biyu da sittin" a cikin Littafi Mai Tsarki ba. 'Yar'uwa White kawai tana aiwatar da lissafin wadannan nassoshi bakwai daidai da haka.

"A cikin sura ta 13 (aya 1-10) an bayyana wata dabba dabam, 'mai kama da damisa,' wadda macijin ya ba ta 'karfinsa, da kursiyinsa, da iko mai girma.' Wannan alama, kamar yadda mafi yawan Furotesta suka gaskata, tana wakiltar papanci, wanda ya gaji iko da kursiyi da mulkin da daular Roma ta da ta taɓa rikewa. Game da dabbar mai kama da damisa an bayyana cewa: 'Aka ba shi baki mai faɗin manyan abubuwa da saɓo.... Sai ya buɗe bakinsa cikin saɓo ga Allah, don ya yi saɓo ga sunansa, da alfarwarsa, da waɗanda suke zaune a sama. Kuma aka ba shi izini ya yi yaƙi da tsarkaka, ya rinjaye su: kuma aka ba shi iko bisa dukan kabilu, da harsuna, da al'ummai.' Wannan annabcin, wanda kusan iri ɗaya ne da bayanin karamin karon da ke cikin Daniyel 7, babu shakka yana nuni ga papanci."

"An ba shi iko ya ci gaba har wata arba'in da biyu.' Kuma, in ji annabin, 'Na ga ɗaya daga cikin kawunansa kamar an ji masa rauni mai kai ga mutuwa.' Kuma kuma: 'Mai kai mutane bauta zai tafi bauta: mai kisa da takobi dole ne a kashe shi da takobi.' Wata arba'in da biyu ɗin nan su ne daidai da 'lokaci da lokatai da rabin lokaci,' wato shekaru uku da rabi, ko kwanaki 1260, na Daniel 7—lokacin da ikon papanci zai danne mutanen Allah. Wannan lokaci, kamar yadda aka bayyana a cikin surorin da suka gabata, ya fara ne da fifikon papanci, a A.D. 538, kuma kare a 1798. A wancan lokaci an kama shugaban cocin Roma da rundunar Faransa, ikon papanci kuma ya karɓi rauninsa mai kisa, kuma annabcin ya cika, 'Mai kai mutane bauta zai tafi bauta.'" The Great Controversy, 439.

Da ikon hurarriyar wahayi na ɗaukar shekaru uku da rabi kuma a matsayin "lokaci" wanda yake "bayyanar" da Roma, sai kuma wasu nassosin Littafi Mai Tsarki game da Roma su bayyana.

Amma ina gaya muku a gaskiya, gwauraye da yawa suna cikin Isra'ila a zamanin Iliya, sa'ad da aka rufe sama shekara uku da watanni shida, sa'ad da wata babbar Yunwa ta game dukan kasar. Luka 4:25.

Shekaru uku da rabi na Iliya suna danganta wannan lokaci da Jezebel, wadda ita ce alamar Roma ta Paparoma a cikin cocin Tayatira.

Duk da haka ina da 'yan abubuwa kafan a kanki, domin kina barin waccan mace Yezebel, wadda take kiran kanta annabiya, ta koyar kuma ta rufi bayina su yi zina, su kuma ci abubuwan da aka miƙa wa gumaka hadaya. Na kuwa ba ta lokaci ta tuba daga zinar ta; amma ba ta tuba ba. Ru'ya ta Yohanna 2:20, 21.

"Lokacin" da aka bai wa coci ta huɗu, wadda Jezebel ke wakilta, kuma "zarafi" ne.

Iliya mutum ne mai irin rauni da motsin zuciyar kamar namu, kuma ya yi addu'a da kwazo cewa kada a yi ruwan sama; sai kuwa ba a yi ruwan sama a kasa ba har tsawon shekara uku da watanni shida. Yakub 5:17.

Da take sharhi a kan watanni arba'in da biyu a matsayin daidai da kwanaki dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin, Sister White ta bayyana wannan zamani a matsayin “wadancan kwanaki,” wadanda Kristi ya ambata.

“Lokutan da aka ambata a nan—‘watanni arba'in da biyu,’ da kuma ‘kwana dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin’—guda ɗaya ne, dukansu suna wakiltar lokacin da cocin Almasihu za ta sha wahala ta zalunci daga Roma. Shekaru 1260 na fifikon ikon papanci sun fara a A.D. 538, sabili da haka za su kare a 1798. A wannan lokaci ne rundunar Faransa ta shiga Roma ta mai da shugaban cocin Roma fursuna, kuma ya mutu a gudun hijira. Ko da yake ba da dadewa ba aka zaɓi wani sabon shugaban cocin Roma, tsarin sarautar papanci bai kara taɓa iya amfani da ikon da yake da shi a ɗa ba tun daga wannan lokaci.”

“Tsanantawar da aka yi wa ikkilisiya ba ta ci gaba ba a dukkan tsawon lokacin shekaru 1260. Allah, cikin jinƙansa ga mutanensa, ya gajarta lokacin gwajinsu mai zafi. A cikin yin annabci game da ‘babbar kunci’ da za ta auko wa ikkilisiya, Mai Ceto ya ce: ‘Da ba a rage kwanakin nan ba, da ba wani ɗan adam da zai tsira: amma saboda zaɓaɓɓu, za a rage kwanakin nan.’ Matta 24:22. Ta wurin tasirin Gyaran Addini aka kawo ƙarshen wannan tsanantawa kafin shekara ta 1798.” *The Great Controversy*, 266.

Almasihu da 'Yar'uwa White sun bayyana cewa furucin “wadancan kwanaki” shi ne “lokacin,” wanda yake nuna Roma ta papanci. Sa'ad da Daniyel ya yi magana game da tsanantawar da ta biyo bayan ɗora papanci a kan gadon sarautar duniya a aya ta talatin da ɗaya na sura ta goma sha ɗaya, ya yi magana game da wancan lokacin tsanantawa a matsayin “kwanaki masu yawa.”

Kuma rundunoni za su tsaya a gefensa, za su kanzantar da Wuri Mai Tsarki na ƙarfi, za su kawar da hadayar kullum, kuma za su kafa abin ƙyama mai kawo hallaka. Kuma wadanda suke aikata mugunta ga alkawari zai ruɗe su da kalamai masu dadi; amma mutanen da suka san Allahnsu za su yi ƙarfi, su kuma aikata manyan abubuwa. Kuma masu fahimta a cikin mutanen za su koyar da mutane da yawa; duk da haka za su faɗi ta wurin takobi, da harshen wuta, da bauta, da kwace ganima, kwanaki da yawa. Daniyel 11:31–33.

An bayyana Roma dangane da lokacin annabci da aka danganta da ita; shi ya sa Bulus ya ce za a bayyana mutumin zunubi a cikin “lokacinsa”. Gaskiyar cewa Roma tana kafa wahayin, wanda idan ba mu san shi ba, sai mu hallaka, tana bayyana dalilin da ya sa aka wakilta wannan lokacin annabci sau da yawa, kuma ta hanyoyi masu yawa, gama Allah “ba ya maimaita abubuwan da ba su da wani babban muhimmanci.” A ayoyin da suka gabata, an kuma nuna ƙarshen wannan tsawon lokaci.

Kuma masu fahimta a cikin jama'a za su koyar da mutane da yawa; duk da haka za su faɗi ta wurin takobi, da wuta, da zaman talala, da ganima, kwanaki da yawa. To, sa'ad da suka faɗi, za a taimake su da ɗan ƙaramin taimako; amma mutane da yawa za su manne musu da munafunci. Kuma wadansu daga cikin masu fahimta za su faɗi, domin a gwada su, a tsarkake su, a mai da su farare, har zuwa lokacin ƙarshe: gama har yanzu al'amarin yana ga kayyadadden lokaci. Daniyel 11:33–35.

“Lokacin farshe” “har yanzu yana nan domin kayyadadden lokaci.” Kalmar Ibrananci da aka fassara da “kayyadadde” ita ce “moed,” kuma ma’anarta ita ce tsayayyen lokaci ko alƙawari. Dacewar annabci da muhimmancin “kayyadadden lokaci,” a cikin littafin Daniyel ana gane su ta yawan yadda ake ambatonsa. Kadān ne daga cikin Adventistocin Laodiceya, in ma akwai, suke gane cewa 1989, “lokacin farshe” ne, sabili da haka 1989 kayyadadden lokaci ne. Alƙawari ne da Allah ya yi, lokacin da zai buɗe ilimin da aka rufe domin motsin mutanen ɗari da arba’in da huɗu. Saboda wannan dalili, littafin Daniyel yana ba da shaidu ga gaskiyar cewa “kayyadadden lokaci” yana nuna isowar “lokacin farshe”. A cikin Daniyel takwas, an bayyana wannan alamar annabci.

Sai na ji muryar wani mutum a tsakanin gefunan kogin Ulai, wadda ta yi kira, ta ce, Jibrilu, ka sa wannan mutum ya fahimci wahayi. Sai ya zo kusa da inda nake tsaye; da ya iso kuwa, tsoro ya kama ni, na fāɗi rubda ciki. Amma ya ce mini, Ka gane, ya ɗan mutum; gama wahayin na nufin lokacin farshe ne. Yanzu, sa’ad da yake magana da ni, na faɗa cikin barci mai nauyi, fuskata kuma na duban ƙasa; amma ya taɓa ni, ya tsayar da ni daidai. Sai ya ce, Ga shi, zan sanar da kai abin da zai faru a ƙarshen fushi; gama a kayyadadden lokaci ne ƙarshen zai kasance. Daniyel 8:16–19.

Kamar yadda yake a babi na goma sha ɗaya, kalmar nan “farshe,” a cikin “lokacin farshe” a cikin waɗannan ayoyin kalma ce ta Ibrananci dabam da wadda aka fassara da “kayyadadde.” Lokacin farshe yana wakiltar wani zangon lokaci da yake farawa a lokacin da aka kayyade. “Lokacin da aka kayyade” (moed) alƙawari ne na kayyadadden lokaci, kuma lokacin farshe (kalmar Ibrananci “gets”) wani zangon lokaci ne, wanda yake farawa a lokacin da aka kayyade. Shi ne wannan “lokaci” da yake bayyana Roma, kuma wannan “lokaci” yana da muhimmanci ƙwarai har ƙarshen wannan zangon lokaci, da kuma zangon da yake biye da ƙarshen wannan lokaci, ana wakiltarsu ta wurin shaidu da dama. A aya ta ashirin da huɗu ta babi na goma sha ɗaya na Daniyel, an bayyana Roma ta arna a matsayin mai mulkin duniya na wani “lokaci.”

“Lokaci” na alama shekara ɗari uku da sittin ne, domin akwai kwanaki ɗari uku da sittin a cikin shekarar Littafi Mai Tsarki. Roma ta arna ta yi mulki na “lokaci” ɗaya, kuma Roma ta paparoma ta yi mulki na “lokaci, lokuta da rabin lokaci.” Roma ta zamani tana mulki na “awa” ta alama, ko kuma “watanni arba’in da biyu” na alama. Babu lokacin annabci bayan 1844, saboda haka “awar” da “watanni arba’in da biyu” su ne wannan tsawon lokaci daga dokar Lahadi mai zuwa nan ba da daɗewa ba har zuwa rufe ƙoƙarin jarrabawar ɗan Adam. Amma Roma ta arna ta yi cikakken mulki tun daga Yaƙin Actium a shekara ta 31 K.H., har zuwa lokacin da Constantine ya mayar da babban birnin daular zuwa Constantinople a shekara ta 330. Mun san ayoyi masu zuwa suna magana ne game da Roma ta arna, domin an wakilci Almasihu a matsayin “sarkin alƙawari” wanda “za a karya” sa’ad da aka gicciye Shi. Ikon da yake mulki a lokacin shi ne Roma ta arna, saboda haka ayoyin da za mu duba yanzu suna bayyana Roma ta arna.

“Kuma a matsayinsa wani mugu marar daraja zai tashi, wanda ba za su ba shi darajar mulkin ba; amma zai zo cikin salama, ya kuma mallaki mulkin ta wurin rarrashi. Kuma da ƙarfin da ya yi kamar ambaliyar ruwa za a share su daga gabansa, a kuma karya su; har ma da shugaban alƙawari. Bayan an yi ƙawance da shi kuwa, zai yi aiki da yaudara; gama zai hau, ya kuma yi ƙarfi da ƙaramin jama’a. Zai shiga cikin salama har ma zuwa wurare mafi albarka na lardin;

kuma zai yi abin da ubanninsa ba su taɓa yi ba, ko kakanninsa; zai rarraba musu ganima, da kwasar ganima, da dukiya: i, kuma zai kulla dabarunsa a kan kagarai masu karfi, na ɗan lokaci.” Daniel 11:21–24.

Kalmar nan “against” a cikin sashen ƙarshe na ayoyin a zahiri tana nufin “daga,” kuma ayar tana cewa Roma arna za ta yi mulki (ta bayyana shirye-shiryenta tun farko) “daga” mafakarta mai karfi (Birnin Roma) har tsawon shekara ɗari uku da sittin.

“AYA TA 24. Zai shiga cikin salama har zuwa wuraren lardi mafi ƙiba; kuma zai yi abin da ubanninsa ba su taɓa yi ba, ko kakanninsa ma; zai rarraba musu ganima, da kwace, da dukiya: i, zai kulla shirye-shiryensa a kan kagarai, ko da yake na ɗan lokaci ne.”

“Hanyar da al’ummai suka saba bi, kafin zamanin Roma, wajen mallakar larduna masu daraja da ƙasashe masu arziki, ita ce ta yaƙi da cin nasara. Yanzu Roma za ta yi abin da ubanni da ubannin kakanninsu ba su taɓa yi ba; wato, ta karfi waɗannan mallakoki ta hanyoyin salama. Al’adar nan, wadda ba a taɓa jin irinta ba a ɗa, yanzu aka ƙaddamar, ta yadda sarakuna suke barin mulkokinsu ga Romawa ta gado. Ta haka ne Roma ta mallaki manyan larduna.”

“Kuma waɗanda ta haka suka shiga ƙarƙashin mulkin Roma sun samu riba mai yawa daga wannan. An yi musu mu’amala da alheri da sassauci. Ya kasance kamar an raba ganima da kwasar yaƙi a tsakaninsu. An ƙare su daga maƙiyansu, suka kuwa huta cikin salama da kwanciyar hankali a ƙarƙashin garkuwar ikon Roma.

“Game da ɓangaren ƙarshe na wannan ayar, Bishop Newton ya ba da ra’ayin shirya dabarun yaƙi daga wuraren kagara, maimakon a kansu. Haka Romawa suka yi daga ƙaƙƙarfan kagarar birninsu mai tuddai bakwai. ‘Ko da na ɗan lokaci;’ babu shakka lokaci ne na annabci, shekaru 360. Daga wane mataki ne za a fara ƙidayar waɗannan shekarun? Wataƙila daga abin da aka nuna a aya ta gaba.

“AYA TA 25. Kuma zai ta da ƙarfinsa da jarumtarsa a kan sarkin kudu da babban runduna; sarkin kudun kuma za a ta da shi zuwa yaƙi da runduna mai girma ƙwarai da karfi; amma ba zai tsaya ba, gama za su kulla masa makirce-makirce.’

“Ta wurin ayoyi 23 da 24 an kawo mu zuwa wannan ɓangaren bayan ƙawancen da ke tsakanin Yahudawa da Romawa, K.H. 161, zuwa lokacin da Roma ta sami mulkin duniya baki ɗaya. Ayar da ke gabanmu yanzu tana bayyana wani ƙaƙƙarfan yaƙin neman zaɓe a kan sarkin kudu, wato Masar, da kuma faruwar wani fitaccen yaƙi tsakanin manya da ƙarfafan rundunoni. Shin irin waɗannan abubuwa sun faru a tarihin Roma a kusan wannan lokaci?—Lalle sun faru. Yaƙin kuwa shi ne yaƙin da ya kasance tsakanin Masar da Roma; yaƙin kuma shi ne yaƙin Actium. Bari mu yi taƙaitaccen dubi ga yanayin da ya kai ga wannan rikici.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

A cikin ayoyi masu zuwa, Daniyel ya sake yin nuni ga ƙayyadadden lokaci da kuma ƙarshen.

Zai kuwa tayar da ƙarfinsa da ƙarfin zuciyarsa gaɓa da sarkin kudu da babban runduna; sarkin kudun kuma za a tayar da shi zuwa yaƙi da runduna mai girma ƙwarai, mai karfi kuwa; amma ba zai tsaya ba, gama za su kulla masa makirce-makircen yaudara. Haka ma, waɗanda suke cin

rabon abincinsa za su hallaka shi, rundunarsa kuma za ta yi ambaliya; da yawa kuwa za su fāfi a kashe. Zukatan waɗannan sarakuna biyu kuma za su karkata ga aikata mugunta, za su fafi karyar a tebur guda ɗaya; amma hakan ba zai yi nasara ba, gama ƙarshen yana nan har lokacin da aka ƙaddara. Sa'an nan zai komo ƙasarsa da dukiya mai yawa; zuciyarsa kuma za ta yi gāba da alkawari mai tsarki; zai aikata manyan abubuwa, sa'an nan ya koma ƙasarsa. A lokacin da aka ƙaddara zai sāke dawowa, ya nufi kudu; amma ba zai kasance kamar na farko ba, ko kuwa kamar na ƙarshe. Daniyel 11:25–29.

A sura ta takwas, Jibra'ilu ya bayyana cewa “chazon,” wato wahayin shekaru dubu biyu da ɗari biyar da ashirin, zai ƙare a ƙayyadadden lokaci, sa'an nan kuma lokacin da “lokacin ƙarshe” yake wakilta zai fara. A cikin wannan nassi, ƙayyadadden lokacin shi ne ƙarshen shekaru ɗari uku da sittin da Roma arna za ta yi mulkin duniya da cikakken iko. A cikin wannan nassi babu “lokacin ƙarshe,” domin babu abin da aka hatimce da za a buɗe a ƙarshen wancan zamanin tarihi.

A cikin Daniyel sura ta takwas, wahayin “ƙarshen ƙarshe” na fushin, wanda shi ne shekaru dubu biyu da ɗari biyar da ashirin da suka ƙare a lokaci guda da shekaru dubu biyu da ɗari uku, an kulle shi har zuwa “lokacin ƙarshe,” gama a 1844, wanda shi ne lokacin da aka ƙayyade na waɗannan wahayi biyu, an buɗe hasken mala'ika na uku. A cikin Daniyel goma sha ɗaya, ayoyi talatin zuwa talatin da shida, a ƙarshen “fushi na farko” a 1798, za a yi wani zamani da aka wakilta a matsayin “lokacin ƙarshe,” sa'ad da aka buɗe hasken mala'ika na farko. Saboda haka, annabcin lokaci na Roma arna bai kasance da wani lokacin ƙarshe ba, sai dai wani lokaci ƙayyadadde, mai nuna lokacin da shekaru ɗari uku da sittin suka ƙare; amma lokacin da aka ƙayyade a 1798, da lokacin da aka ƙayyade a 1844, dukkansu sun buɗe wani saƙo da za a fahimta a cikin lokacin da aka wakilta a matsayin “lokacin ƙarshe”.

An bayyana Roma yadda aka wakilta ta ta annabci a cikin lokacin annabci nata. “Lokaci, lokatai da rabin lokaci”, “watanni arba'in da biyu”, “kwanaki dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin”, da “shekaru uku da rabi” wasu ne daga cikin alamomi daban-daban da suke wakiltar zamanin da papanci ya yi mulki a lokacin Tsakiyar Duhu. Tsawon lokacin da ya haɗa motsin Millerites da motsin mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu shekara ɗari ɗaya da ashirin da shida ne. Ɗari ɗaya da ashirin da shida kuma alama ce ta kwanaki dubu ɗaya da ɗari biyu da sittin, domin shi ne zakka ko kashi ɗaya cikin goma na wannan adadi. Shekara ɗari ɗaya da ashirin da shida daga tayarwar 1863 har zuwa ƙayyadadden lokaci a 1989, suna bayyana 1989 a matsayin alƙawarin Allah da mutanensa na kwanaki na ƙarshe.

Za mu ci gaba da wannan nazari a makala ta gaba.

“Ta yaya za mu bincika Nassosi? Shin za mu kafa turakun koyarmu ɗaya bayan ɗaya, sa'an nan mu yi ƙoƙarin sa dukan Nassi ya daidaita da ra'ayoyinmu da muka riga muka kafa, ko kuwa za mu kai tunane-tunanenmu da ra'ayoyinmu ga Nassosi, mu kuma auna ka'idoinmu ta kowane fanni da Nassosin gaskiya? Da yawa waɗanda suke karantawa har ma suna koyar da Littafi Mai Tsarki, ba su fahimci gaskiya mai daraja da suke koyarwa ko nazari a kanta ba. Mutane suna rungumar kuskure, alhali kuwa an fayyace gaskiya sarai; kuma da a ce kawai za su kawo koyarwarsu ga maganar Allah, ba kuma su karanta maganar Allah cikin hasken koyarwarsu ba domin su tabbatar da cewa ra'ayoyinsu daidai ne, da ba za su yi tafiya cikin

duhu da makanta ba, ko kuma su riƙe kuskure. Da yawa suna ba kalmomin Nassi ma'ana wadda ta dace da nasu ra'ayoyi, kuma suna ruɗar da kansu, suna kuma yaudarar waɗansu ta wurin gurɓatacciyar fassararsu ga maganar Allah. Sa'ad da muka ɗauki nazarin maganar Allah, ya kamata mu yi haka da zukata masu tawali'u. Dukan son kai, dukan son zama dabam da kowa, ya kamata a ajiye su gefe. Ra'ayoyin da aka daɗe ana riƙewa kada a ɗauke su a matsayin marasa kuskure. Rashin yarda na Yahudawa su bar dogayen al'adunsu da suka daɗe da kafuwa ne ya jawo musu hallaka. Sun kuɗura aniyar cewa ba za su ga wani aibu a cikin nasu ra'ayoyi ko a cikin fassarorinsu na Nassosi ba; amma ko mene ne tsawon lokacin da mutane suka riƙe wasu ra'ayoyi, in ba a tabbatar da su sarai da rubutacciyar magana ba, ya kamata a watsar da su.

“Waɗanda suke da gaskiya cikin zuciyar wajen marmarin gaskiya ba za su yi kyamar su buɗe matsayinsu domin a bincika shi kuma a yi masa suka ba, kuma ba za su ji haushi ba idan aka yi karo da ra'ayoyinsu da tunaninsu. Wannan shi ne ruhun da muka riƙa kauna a tsakiyarmu shekaru arba'in da suka wuce. Mukan taru tare da nauyi a zukanmu, muna addu'a domin mu zama ɗaya cikin bangaskiya da koyarwa; gama mun sani cewa Almasihu ba a rarrabe yake ba. Ana ɗaukar batu guda ɗaya a lokaci ɗaya a matsayin abin bincike. Tsanani na ibada ne ya kasance alamar waɗannan majalisun bincike. An buɗe Nassosi da jin tsoro mai tsarki. Sau da yawa mukan yi azumi, domin mu fi dacewa da fahimtar gaskiya. Bayan addu'a mai zafi, idan wani batu bai bayyana ba, sai a tattauna shi, kowa kuma ya fadi ra'ayinsa cikin 'yanci; sa'an nan kuma mukan sake durƙusawa cikin addu'a, roko masu zafi kuma sukan hau zuwa sama cewa Allah ya taimake mu mu ga abu ɗaya a hanya ɗaya, domin mu zama ɗaya, kamar yadda Almasihu da Uba suke ɗaya. An zubar da hawaye da yawa. Idan wani ɗan'uwa ya tsawata wa wani ɗan'uwa saboda kasawarsa ta fahimta, domin bai fahimci wani nassi kamar yadda shi ya fahimce shi ba, wanda aka tsawata wa daga baya zai kama hannun ɗan'uwansa, ya ce, 'Kada mu bata wa Ruhu Mai Tsarki na Allah rai. Yesu yana tare da mu; bari mu riƙe ruhu mai tawali'u kuma mai koyuwa;' sai ɗan'uwan da aka yi wa magana ya ce, 'Ka gafarta mini, ɗan'uwa, na yi maka rashin adalci.' Sa'an nan kuma mukan sake durƙusawa don wani lokaci na addu'a. Mukan shafe sa'o'i da yawa ta wannan hanya. A yawanci ba ma nazari tare fiye da sa'o'i huɗu a lokaci ɗaya, amma wani lokaci akan kwana duka cikin bincike mai tsanani na Nassosi, domin mu fahimci gaskiyar da ta dace da zamaninmu. A wasu lokuta Ruhun Allah yakan sauko a kaina, kuma sassa masu wuya sukan bayyana sarai ta hanyar da Allah Ya ƙaddara, sa'an nan kuma sai cikakkiyar jituwa ta kasance. Dukkanmu muna da tunani ɗaya da Ruhu ɗaya.”

“Mun yi iya koƙarinmu da dukan gaske domin kada a karkatar da Nassosi su dace da ra'ayoyin kowane mutum. Mun yi koƙari mu rage sabanin da ke tsakaninmu matuƙa, ta wurin rashin tsayawa a kan batutuwan da ba su da muhimmanci sosai, waɗanda kuma ake da ra'ayoyi mabambanta a kansu. Amma nauyin da ke kan kowace rai shi ne a kawo irin yanayi a tsakanin 'yan'uwa wanda zai zama amsar addu'ar Almasihu cewa almajiransa su zama ɗaya kamar yadda shi da Uba ɗaya ne. A wasu lokuta, ɗaya ko biyu daga cikin 'yan'uwan kan ɗauki tsayayyen matsayi da taurin kai wajen kin ra'ayin da aka gabatar, kuma su bi motsin zuciyar halin ɗabi'ar mutum; amma idan wannan hali ya bayyana, sai mu dakatar da bincikenmu mu kuma ɗage taronmu, domin kowa ya sami dama ya je wurin Allah cikin addu'a, kuma ba tare da tattaunawa da wasu ba, ya yi nazarin batun sabanin, yana roƙon haske daga sama. Da

furucin abokantaka muka rabu, domin mu sake haɗuwa da wuri-wuri don ci gaba da bincike. A wasu lokuta ikon Allah yakan sauko a kanmu a bayyane ƙwarai, kuma sa'ad da haske bayyananne ya bayyana batutuwan gaskiya, sai mu yi kuka mu kuma yi farin ciki tare. Mun ƙaunaci Yesu; mun ƙaunaci juna.”

“A waɗannan kwanaki Allah ya yi mana aiki, kuma gaskiya ta zama mai daraja ga rayukanmu. Ya zama dole haɗin kanmu a yau ya kasance na irin hali da zai iya jure gwajin fitina. Muna cikin makarantar Maigida a nan, domin a horar da mu domin makarantar da take sama. Dole ne mu koyi ɗaukar baƙin ciki cikin irin yadda Kristi yake yi, kuma darasin da wannan zai koyar zai kasance mai muhimmanci ƙwarai gare mu.

“Muna da darussa masu yawa da za mu koya, kuma masu yawa, da yawa kuma da za mu rabu da su. Allah da sama kaɗai ne marasa kuskure. Waɗanda suke tunanin cewa ba za su taɓa barin wani ra'ayi da suka riƙa da muhimmanci ba, ba za su taɓa samun lokacin sauya wani ra'ayi ba, za su yi baƙin ciki. Muddin muna manne wa namu tunane-tunane da ra'ayoyinmu da nacewa mai ƙarfi, ba za mu iya samun haɗin kan da Kristi ya yi addu'a dominsa ba.” Review and Herald, 26 ga Yuli, 1892.